

HOTĂRÂRI DE GUVERN

NORME METODOLOGICE

de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006

Au fost aprobate prin Hotărârea de Guvern nr.1425 / 2006 și publicate în Monitorul Oficial nr.882 / 30.10.2006, prima variantă. De atunci și până în prezent (n.a. 2013) au suferit unele modificări determinate de necesitatea unor precizări mult mai complexe survenite din experiența practică.

Normele sunt structurate pe 8 capitole :

1. **CAP. I Dispoziții generale**
2. **CAP. II Autorizarea funcționării din punct de vedere al securității și sănătății în Muncă**
3. **CAP. III Servicii de prevenire și protecție**
4. **CAP. IV Organizarea și funcționarea comitetului de securitate și sănătate în muncă**
5. **CAP. V Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă**
6. **CAP. VI Pericol grav și iminent și zone cu risc ridicat și specific**
7. **CAP. VII Comunicarea și cercetarea evenimentelor, înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase, semnalarea, cercetarea, declararea și raportarea bolilor profesionale**
8. **CAP. VIII Avizarea documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă**

În continuare vom prezenta detaliat doar capitolele I și II, celelalte capitole vor fi detaliate în cuprinsul cursului în funcție de tema discutată.

” Dispoziții generale

Art. 1

Prezentele norme metodologice stabilesc modul de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, denumită în continuare lege.

ART. 2

În înțelesul prezentelor norme metodologice, termenii și expresiile folosite au următoarea semnificație:

1. **autorizare a funcționării din punct de vedere al securității și sănătății în muncă** - asumarea de către angajator a responsabilității privind legalitatea desfășurării activității din punct de vedere al securității și sănătății în muncă;

2. **serviciu intern de prevenire și protecție** - totalitatea resurselor materiale și umane alocate pentru efectuarea activităților de prevenire și protecție în întreprindere și/sau unitate;

3. **comitet de securitate și sănătate în muncă** - organul paritar constituit la nivelul angajatorului, în vederea participării și consultării periodice în domeniul securității și sănătății în muncă, în conformitate cu art. 18 alin. (1) - (3) din lege;

4. **zone cu risc ridicat și specific** - acele zone din cadrul întreprinderii și/sau unității în care au fost identificate riscuri ce pot genera accidente sau boli profesionale cu consecințe grave, ireversibile, respectiv deces sau invaliditate;

5. **accident care produce incapacitate temporară de muncă (ITM)** - accident care produce incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice consecutive, confirmată prin certificat medical sau, după caz, prin alte documente medicale, potrivit prevederilor legale;

6. **accident care produce invaliditate (INV)** - accident care produce invaliditate confirmată prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisă de organele medicale în drept;

7. **accident mortal (D)** - accident în urma căruia se produce decesul accidentatului, confirmat imediat sau după un interval de timp, în baza unui act medico-legal;

8. **accident colectiv** - accidentul în care au fost accidentate cel puțin 3 persoane, în același timp și din aceleași cauze, în cadrul aceluiași eveniment;

9. **accident de muncă de circulație** - accident survenit în timpul circulației pe drumurile publice sau generat de traficul rutier, dacă persoana vătămată se afla în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu;

10. **accident de muncă de traseu:**

a) accident survenit în timpul și pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la domiciliu și invers și care a antrenat vătămarea sau decesul;

b) accident survenit pe perioada pauzei reglementare de masă în locuri organizate de angajator, pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la locul unde ia masa și invers, și care a antrenat vătămarea sau decesul;

c) accident care a antrenat vătămarea sau decesul, petrecut pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la locul unde își încasează salariul și invers, dacă acesta este organizat de angajator în afara unității;

11. **accident în afara muncii** - accident care nu îndeplinește condițiile prevăzute la [art. 5](#) lit. g) și la [art. 30](#) din lege;

12. **invaliditate** - pierdere parțială sau totală a capacității de muncă, confirmată prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisă de organele medicale în drept;

13. **invaliditate evidentă** - pierdere a capacității de muncă datorată unor vătămări evidente, cum ar fi un braț smuls din umăr, produse în urma unui eveniment, până la emiterea deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate de către organele medicale în drept;

14. **intoxicație acută profesională** - stare patologică apărută brusc, ca urmare a expunerii organismului la noxe existente la locul de muncă;

15. **îndatoriri de serviciu** - sarcini profesionale stabilite în: contractul individual de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare, fișa postului, deciziile scrise, dispozițiile scrise ori verbale ale conducătorului direct sau ale șefilor ierarhici ai acestuia;

16. **comunicare** - procedura prin care angajatorul comunică producerea unui eveniment, de îndată, autorităților prevăzute la [art. 27](#) alin. (1) din lege;

17. **evidență** - mijloacele și modalitățile de păstrare a informațiilor referitoare la evenimentele produse;

18. **cercetare a bolilor profesionale** - procedură efectuată în mod sistematic, cu scopul de a stabili caracterul de profesionalitate a bolii semnalate;

19. **semnalare a bolilor profesionale** - procedură prin care se indică pentru prima oară faptul că o boală ar putea fi profesională;

20. **raportare a bolilor profesionale** - procedură prin care se transmit informații referitoare la bolile profesionale declarate potrivit legii la Centrul național de coordonare metodologică și informare privind bolile profesionale și la Centrul Național pentru Organizarea și Asigurarea Sistemului Informațional și Informatic în Domeniul Sănătății București.”

Normele metodologice aduc o completare a semnificațiilor unor termeni tehnici specifici importanți în limbajul unui specialist sau cel puțin a persoanei care realizează organizarea activității de prevenire și protecție în domeniul securității și sănătății în muncă din cadrul organizației.

Capitolul 2 dezvoltă obligativitatea și modalitatea de autorizare a funcționării agentului economic sau al instituției din punct de vedere al securității și sănătății în muncă.

” CAP. 2

Autorizarea funcționării din punct de vedere al securității și sănătății în muncă

ART. 3

În vederea asigurării condițiilor de securitate și sănătate în muncă și pentru prevenirea accidentelor și a bolilor profesionale, angajatorii au obligația să obțină autorizația de funcționare din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, înainte de începerea oricărei activități.

ART. 4

Nu se autorizează, potrivit prevederilor prezentelor norme metodologice:

a) persoanele juridice pentru care autorizarea funcționării, inclusiv din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă, se efectuează în temeiul Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare;

b) persoanele fizice autorizate să desfășoare activități economice, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale pentru care procedura de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării este reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu modificările ulterioare.

ART. 5

Asumarea de către angajator a responsabilității privind legalitatea desfășurării activității din punct de vedere al securității și sănătății în muncă se face pentru activitățile care se desfășoară la sediul social, la sediile secundare sau în afara acestora.

ART. 6

(1) În vederea autorizării din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, angajatorul are obligația să depună la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia își desfășoară activitatea o cerere, completată în două exemplare semnate în original de către angajator, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) va fi însoțită de următoarele acte:

a) copii de pe actele de înființare;

b) declarația pe propria răspundere, conform modelului prezentat în [anexa nr. 2](#), din care rezultă că pentru activitățile declarate sunt îndeplinite condițiile de funcționare prevăzute de legislația specifică în domeniul securității și sănătății în muncă.

(3) Pentru actele depuse în susținerea cererii se va completa opusul prezentat în [anexa nr. 1](#).

ART. 7

În vederea autorizării din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, inspectoratele teritoriale de muncă procedează după cum urmează:

a) înregistrează cererile de autorizare a funcționării din punct de vedere al securității și sănătății în muncă;

b) verifică actele depuse în susținerea acestora, precum și declarația pe propria răspundere prevăzută la [art. 6](#);

c) completează și emit certificatul constatator, conform modelului prezentat în [anexa nr. 3](#);

d) asigură evidența certificatelor constatatoare eliberate, conform modelului prezentat în [anexa nr. 4](#);

e) asigură arhivarea documentației în baza căreia s-au emis certificatele constatatoare.

ART. 8

Termenul de eliberare a certificatului constatator este de 5 zile lucrătoare, calculat de la data înregistrării cererii.

ART. 9

Certificatul constatator, emis în baza declarației pe propria răspundere, dă dreptul angajatorilor să desfășoare activitățile pentru care au obținut certificatul.

ART. 10

(1) În cazul în care în cadrul controalelor se constată încălcări ale prevederilor legale din domeniul securității și sănătății în muncă, inspectorul de muncă poate dispune sistarea activității și, respectiv, poate propune inspectoratului teritorial de muncă înscrierea măsurii sistare a activității în certificatul constatator.

(2) În baza propunerii inspectorului de muncă, inspectoratul teritorial de muncă consemnează în certificatul constatator măsura sistării activității prevăzută la alin. (1).

ART. 11

(1) În situația prevăzută la [art. 10](#), angajatorul poate relua activitatea numai după ce demonstrează că a remediat deficiențele care au condus la sistarea activității și a obținut autorizarea conform [art. 6](#).

(2) În situația prevăzută la alin. (1), cererea va fi însoțită de certificatul constatator eliberat inițial, în original.

(3) Inspectoratul teritorial de muncă va menționa în certificatul constatator data reluării activității.”

Așa cum am precizat anterior, celelalte capitole ale Hotărârii de Guvern vor fi discutate pe larg în capitolele următoare ale cursului.

În continuare vom trece în revistă aspectele importante ale altor Hotărâri de Guvern care întregesc legislația aplicabilă în domeniul securității și sănătății în muncă și, vom începe cu cele care au aplicabilitate generală.

Hotărârea de Guvern Nr.1091/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru locul de muncă

Această hotărâre transpune prevederile Directivei 89/654/CEE privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru locul de muncă și are ca scop să promoveze ameliorarea mediului de muncă pentru a garanta o mai bună protecție a securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă.

Obiectivul hotărârii îl constituie aplicarea măsurilor minimale vizând promovarea ameliorării mediului de muncă pentru garantarea unui nivel mai bun al protecției securității și sănătății muncii.

Locurile de muncă sunt definite ca locurile destinate să cuprindă posturile de lucru situate în clădirile întreprinderii și/sau unității, inclusiv orice alt loc din aria întreprinderii și/sau a unității la care lucrătorul are acces în cadrul desfășurării activității.

Dispozițiile nu se aplică mijloacelor de transport utilizate în afara întreprinderii, nici locurilor de muncă din interiorul mijloacelor de transport, șantiierelor temporare sau mobile, industriilor extractive, vaselor de pescuit, câmpurilor, pădurilor și altor terenuri care aparțin unei întreprinderi agricole sau forestiere, dar sunt situate în afara ariei clădirilor întreprinderii.

Angajatorul trebuie să ia toate măsurile ca:

- să fie păstrate în permanență libere căile de acces ce conduc spre ieșirile de urgență și ieșirile propriu-zise;
- să fie realizată întreținerea tehnică a locului de muncă a echipamentelor și dispozitivelor iar orice neconformități constatate și susceptibile de a afecta sănătatea și securitatea lucrătorilor să fie corectate cât mai curând posibil;
- să fie curățate cu regularitate pentru a se asigura un nivel de igienă corespunzător locului de muncă, echipamentele și dispozitivele;
- să fie cu regularitate întreținute și verificate echipamentele și dispozitivele de securitate destinate prevenirii sau eliminării pericolelor.

Locurile de muncă trebuie să satisfacă prescripțiile minime de securitate și sănătate care figurează în anexele la hotărâre. Aceste anexe fixează prescripțiile detaliate în materie de instalații electrice, căi și ieșiri de urgență, lupta contra incendiului, aerisirea locurilor de muncă închise, temperatura locurilor de muncă, iluminat, porți, planșee, plafoane, pereți, scări, echipamente sanitare, principii ergonomice.

Un lucrător lucrează în **condiții de izolare** atunci când nu are contact vizual și comunicare verbală directă cu alți lucrători pentru o perioadă de timp mai mare de 1 oră și când nu este posibil să i se acorde ajutor medical în caz de accident sau când se află într-o situație critică.

Pentru aceste situații lucrătorii trebuie să fie informați cu privire la:

- manevrarea echipamentului de muncă, starea acestuia;
- riscurile de accidentare și modul de acțiune în caz de apariție a acestora;
- comportamentul adecvat în cazul producerii unei avarii sau al apariției unei situații critice;
- utilizarea echipamentului individual de protecție;
- primul ajutor;
- utilizarea sistemului de supraveghere și de legătura cu exteriorul.

Hotărârea de Guvern Nr. 971/2006 privind cerințele minime de semnalizare la locul de muncă

Hotărârea stabilește cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă atunci când riscurile nu pot fi evitate sau reduse suficient prin mijloace tehnice de protecție colectivă ori prin măsuri, metode sau procedee de organizare a muncii.

Pentru alegerea semnalizării adecvate, angajatorul trebuie să ia în considerare orice evaluare a riscurilor realizată în conformitate cu art. 7 alin. (4) lit. a) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006.

Hotărârea de Guvern introduce cerințe specifice privind semnalizările de securitate și/sau de sănătate, descrie diferitele utilizări și stabilește regulile generale privind intersanjabilitatea și complementaritatea acestora.

Semnalizările de securitate și/sau de sănătate trebuie să fie utilizate numai pentru a transmite mesajul sau informațiile prevăzute în hotărâre.

Tipuri de semnalizări:

- panouri
- culori
- semnale acustice
- semnale luminoase
- gest-semnal
- comunicare verbală

Modalități de semnalizare:

- semnalizare permanentă
- semnalizare ocazională

În cadrul anexelor, care fac parte integrantă din Hotărâre, sunt stabilite:

- cerințe minime generale privind panourile de semnalizare
- cerințe minime privind semnalizarea pe recipiente și conducte
- cerințe minime privind identificarea și localizarea echipamentelor destinate prevenirii și stingerii incendiilor
- cerințe minime privind semnalizarea obstacolelor și a locurilor periculoase și pentru marcarea căilor de circulație
- cerințe minime privind semnalele luminoase
- cerințe minime privind semnalele acustice
- cerințe minime privind comunicarea verbală
- cerințe minime privind gesturile-semnal

Hotărârea de Guvern Nr. 1048/2006 privind cerințele minime de utilizare a echipamentelor de protecție

Hotărârea transpune în legislația română Directiva 89/656/CEE privind normele de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă.

Prin **echipament individual de protecție** (EIP) se înțelege orice echipament destinat să fie purtat sau ținut de lucrător pentru a-l proteja împotriva unuia sau mai

multor riscuri care ar putea să îi pună în pericol securitatea și sănătatea la locul de muncă precum și orice element suplimentar sau accesoriu proiectat în acest scop.

Hotărârea nu se aplică pentru:

a) echipamentul folosit de serviciul de urgență și salvare; îmbrăcămintea de lucru și uniformele obișnuite care nu sunt proiectate în mod special pentru a proteja securitatea și sănătatea lucrătorului;

b) echipamentul individual de protecție purtat sau folosit de armată, poliție ori alte instituții de ordine publică;

echipamentul individual de protecție pentru mijloacele de transport rutier;

c) echipamentul sportiv;

d) echipamentul de autoapărare și descurajare;

e) dispozitivele portabile pentru detectarea și semnalizarea riscurilor și factorilor nocivi;

EIP trebuie utilizat atunci când riscurile nu pot fi evitate sau limitate suficient prin mijloacele tehnice de protecție colectivă ori prin măsurile, metodele sau procedurile de organizare a muncii.

EIP trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- să fie corespunzător pentru riscurile implicate fără să conducă el însuși la un risc mărit;
- să corespundă condițiilor existente la locul de muncă;
- să se ia în considerare cerințele ergonomice și starea sănătății lucrătorului;
- să se potrivească în mod corect persoanei care îl poartă, după toate ajustările necesare.

Atunci când datorită prezenței unor riscuri multiple trebuie purtate mai multe EIP acestea trebuie să fie compatibile și să își păstreze eficacitatea în raport cu riscurile respective.

EIP se distribuie gratuit de angajator, care asigură buna funcționare și o stare de igienă satisfăcătoare prin întreținere, reparare și înlocuirile necesare.

Angajatorul trebuie să furnizeze toate informațiile legate de riscurile pentru care se acordă echipament individual de protecție caracteristicile acestuia și dacă este necesar organizează antrenamente pentru utilizarea corectă a acestuia.

Instrucțiunile de utilizare a echipamentului individual de protecție trebuie să fie pe înțelesul lucrătorilor.

Hotărârea de Guvern. nr.1051/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru manipularea manuală a maselor care prezintă riscuri pentru lucrători, în special de afecțiuni dorso-lombare

Această hotărâre transpune în legislația română prevederile Directivei 90/269/CEE privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru manipularea manuală a maselor care prezintă riscuri pentru lucrători în special de afecțiuni dorso-lombare.

Manipularea manuală a maselor este operația de transport sau de susținere a unei mase care prin caracteristicile sale sau condițiile ergonomice defavorabile comportă riscuri pentru lucrători.

Angajatorii sunt obligați să utilizeze mijloace corespunzătoare în vederea evitării necesității manipulării manuale a maselor de către lucrători. Dacă acest lucru nu se poate evita ei trebuie să ia atunci măsuri organizatorice corespunzătoare pentru a reduce riscul ținând cont de dispozițiile din Anexa 1. Ei trebuie să vegheze ca lucrătorii să aibă cunoștință despre indicațiile privind greutatea maselor respective, centrul de greutate sau partea cea mai grea când conținutul unui ambalaj este plasat într-un mod excentric.

Lucrătorii trebuie să primească o **formare corespunzătoare** și informații precise privind manipularea corectă, riscurile pe care le comportă ținând cont de anexele 1 și 2 ale hotărârii.

Consultarea și participarea lucrătorilor trebuie să fie organizată conform dispozițiilor Legii 319/2006.

Anexele 1 și 2 ale hotărârii conțin elemente de referință privind caracteristicile sarcinii și ale mediului de muncă, efortul fizic redus, exigentele activității precum și factorii individuali de risc.

Hotărâre de Guvern nr. 1146/ 2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea în muncă de către lucrători a echipamentelor de muncă

Hotărârea nr 1146 a fost publicată în Monitorul Oficial nr.815 din 3 octombrie 2006. Prezenta Hotărâre a fost structurată pe trei capitole .

CAP. I - Dispoziții generale

Capitolul I are două articole

La art.1 se fac următoarele precizări :

(1) Prezenta hotărâre stabilește cerințele minime pentru asigurarea securității și sănătății lucrătorilor care utilizează la locul de muncă echipamente de muncă, definite potrivit art. 2.

(2) Prevederile Legii securității și sănătății în munca nr. 319/2006 se completează cu prevederile specifice cuprinse în prezenta hotărâre.

În art.2 se definesc termenii și expresiile utilizate astfel :

În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *echipament de muncă* - orice mașină, aparat, unealtă sau instalație folosită la locul de muncă;

b) *utilizarea echipamentului de muncă* - orice activitate referitoare la echipamentul de muncă, cum ar fi pornirea sau oprirea echipamentului, folosirea, transportul, repararea, modificarea, întreținerea, inclusiv curățarea lui;

c) *zona periculoasă* - orice zona din interiorul și/sau din jurul echipamentului de muncă în care prezența unui lucrător expus îl supune pe acesta unui risc pentru sănătatea și securitatea sa;

d) *lucrător expus* - orice lucrător aflat integral sau parțial într-o zonă periculoasă;

e) *operator* - lucrătorul/lucrătorii însărcinat/însărcați cu utilizarea echipamentului de muncă.

CAP. II - Obligațiile angajatorului

Capitolul II are cinci secțiuni .

SECȚIUNEA 1

Obligații generale. Reguli referitoare la echipamentele de munca

Art. 3 care are 4 aliniate prezintă obligațiile angajatorului .

(1) Angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru că echipamentul de muncă pus la dispoziția lucrătorilor din întreprindere și/sau unități să corespundă lucrului prestat ori să fie adaptat acestui scop și să poată fi utilizat de către lucrători, fără a pune în pericol securitatea sau sănătatea lor.

(2) La alegerea echipamentelor de muncă pentru asigurarea securității și sănătății lucrătorilor, angajatorul este obligat să acorde o atenție deosebită tuturor condițiilor de muncă, caracteristicilor specifice acestora, precum și riscurilor existente, în special la locurile de muncă din cadrul întreprinderii și/sau unității, și/sau riscurilor care sunt susceptibile să apară la utilizarea echipamentelor de muncă.

(3) În situația în care nu este posibil să se asigure ca echipamentele de muncă sunt utilizate fără niciun risc pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, angajatorul este obligat să ia măsuri corespunzătoare pentru reducerea riscurilor.

Art. 4 face următoarele precizări :

(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 3, angajatorul este obligat să procure și/sau să utilizeze:

a) echipamente de muncă puse pentru prima dată la dispoziția lucrătorilor din întreprindere și/sau unitate, pentru folosință, după data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, care îndeplinesc:

(i) prevederile tuturor reglementărilor tehnice române care transpun legislația comunitară aplicabilă;

(ii) cerințele minime prevăzute în anexa nr. 1, în cazul în care nu se aplică sau se aplică parțial reglementări tehnice române care transpun legislația comunitară;

b) echipamente de muncă puse pentru prima dată la dispoziția lucrătorilor din întreprindere și/sau unitate, pentru folosință, care îndeplinesc cerințele minime prevăzute în anexa nr. 1, cel târziu până la data de 31 decembrie 2006.

(2) Angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru ca, pe toată durata utilizării lor, echipamentele de muncă să fie menținute, printr-o întreținere adecvată, la un nivel tehnic care să respecte, după caz, prevederile alin. (1) lit. a) sau b).

(3) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Egalității Șanselor stabilește, după consultarea partenerilor sociali și luând în considerare legislația și/sau practicile naționale, modalitățile care să permită realizarea unui nivel de securitate corespunzător obiectivelor prevăzute în anexa nr. 2.

SECȚIUNEA a 2-a

Verificarea echipamentelor de munca

La art.5 se prezintă obligațiile angajatorului :

(1) Angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru ca echipamentele de muncă a căror securitate depinde de condițiile de instalare să fie supuse unei verificări inițiale, după instalare și înainte de prima punere în funcțiune și unei verificări după fiecare montare într-un loc de muncă nou sau pe un nou amplasament, efectuate de persoane competente, în conformitate cu legislația și/sau cu practicile naționale, în scopul asigurării unei instalări corecte și a bunei funcționări a acestor echipamente de muncă.

(2) Pentru a garanta ca cerințele de securitate și de sănătate sunt respectate și orice deteriorări sunt depistate și remediate la timp, angajatorul este obligat să ia

măsurile necesare pentru ca echipamentele de munca, care sunt supuse unor influențe ce pot genera deteriorări susceptibile de a fi la originea unor situații periculoase, să facă obiectul:

a) unor verificări periodice și, dacă este cazul, unor încercări periodice efectuate de persoane competente, în conformitate cu legislația și/sau cu practicile naționale; b) unor verificări speciale, efectuate de persoane competente, în conformitate cu legislația și/sau cu practicile naționale, de fiecare dată când s-au produs evenimente excepționale susceptibile să aibă consecințe dăunătoare asupra securității echipamentului de munca, cum ar fi modificări ale procesului de munca, accidente, fenomene naturale, perioade prelungite de neutilizare.

(3) Rezultatele verificărilor trebuie să fie înregistrate și puse la dispoziție Inspecției Muncii la solicitarea acesteia. Ele trebuie păstrate pe o perioadă de timp corespunzătoare, de exemplu, în funcție de recomandările sau specificațiile producătorului.

(4) Dacă echipamentele de munca respective sunt utilizate în exteriorul întreprinderii, acestea trebuie să fie însoțite de o dovadă referitoare la realizările ultimei verificări.

(5) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Egalității Șanselor stabilește modalitățile de efectuare a acestor verificări.

SECȚIUNEA a 3-a

Echipamente de munca cu riscuri specifice. Ergonomia și sănătatea la locul de muncă

Conform art. 6 dacă utilizarea unui echipament de munca este susceptibilă să prezinte un risc specific pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru a se asigura că:

a) utilizarea echipamentului de muncă este accesibilă numai lucrătorilor însărcinați cu aceasta atribuție;

b) pentru efectuarea reparațiilor, modificărilor și întreținerii trebuie desemnați lucrători cu atribuții în acest sens.

Potrivit art. 7, postul de lucru și poziția lucrătorilor în utilizarea echipamentului de muncă, precum și principiile ergonomice trebuie să fie luate, în mod deosebit, în considerare de către angajator la aplicarea cerințelor minime de securitate și sănătate.

SECȚIUNEA a 4-a

Informarea lucrătorilor

Conform art. 8 fără a aduce atingere prevederilor secțiunii a 5-a a cap. III din Legea nr. 319/2006, angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru ca lucrătorii să dispună de informații adecvate și, dacă este cazul, de fișe de lucru referitoare la echipamentele de muncă utilizate la locul de muncă.

Art. 9 face următoarele precizări :

(1) Informațiile și fișele de lucru prevăzute la art. 8 trebuie să cuprindă un număr minim de date referitoare la securitate și sănătate privind:

a) condițiile de folosire a echipamentelor de muncă;

b) situațiile anormale previzibile;

c) concluziile care pot fi trase, acolo unde este cazul, din experiența acumulată în urma utilizării echipamentelor de muncă.

(2) Lucrătorii trebuie să fie atenționați în legătură cu riscurile la care sunt expuși, echipamentele de muncă din imediata vecinătate a locului lor de muncă, precum și asupra modificărilor prevăzute a fi efectuate, în măsura în care aceste modificări afectează echipamentele de muncă situate în imediată vecinătate a locului lor de muncă, chiar dacă acești lucrători nu utilizează direct aceste echipamente.

(3) Informațiile și fișele tehnice trebuie să fie pe înțelesul lucrătorilor vizati.

SECȚIUNEA a 5-a

Instruirea, consultarea și participarea lucrătorilor

Potrivit art. 10 fără a aduce atingere prevederilor secțiunii a 7-a a cap. III din Legea nr. 319/2006, angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru ca:

- a) lucrătorii însărcinați cu utilizarea echipamentelor de muncă să fie instruiți adecvat, inclusiv cu privire la riscurile posibile, determinate de utilizarea acestora;
- b) lucrătorii prevăzuți la art. 6 lit. b) să fie instruiți adecvat.

Conform art. 11 consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților lor se desfășoară potrivit prevederilor secțiunii a 6-a a cap. III din Legea nr. 319/2006.

CAP. III - Dispoziții finale

Potrivit art. 12 modificările de natura strict tehnică ale anexelor nr. 1 și 2 sunt realizate de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Egalității Șanselor, în funcție de:

- a) adoptarea reglementărilor tehnice romane care transpun legislația comunitară în domeniul armonizării tehnice și al standardizării referitoare la echipamentele de muncă; și/sau
- b) progresele tehnice, de evoluția reglementărilor sau specificațiilor internaționale ori de cunoștințele din domeniul echipamentelor de muncă.

Art. 13 face următoarele precizări :

(1) Pentru întreprinderile mici și mijlocii, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Egalității Șanselor poate stabili, dacă este necesar, modalitățile de aplicare a prevederilor pct. 4 din anexa nr. 2, care se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(2) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Egalității Șanselor raportează Comisiei Europene la fiecare 5 ani cu privire la aplicarea dispozițiilor prezentei hotărâri, indicând punctele de vedere ale partenerilor sociali.

Conform art. 14 anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din hotărâre.

Hotărâre transpune Directiva 89/655/CEE privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea echipamentului de muncă de către lucrători în munca, amendata de directivele 95/63/CE și 2001/45/CE, publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L nr. 393/1989, nr. 335/1995 și nr. 195/2001.

O altă serie de Hotărâri au un caracter specific anumitor activități, respectiv:

Hotărârea de Guvern Nr.300/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru șantiere temporare și mobile

Transpune în legislația română prevederile Directivei 92/57/CEE privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru șantiere temporare și mobile. Activitățile pentru

care sunt aplicabile prevederile acestei hotărâri sunt enumerate în Anexa nr.1 a acesteia, care conține lista lucrărilor de construcții sau de inginerie civilă.

Termeni principali:

- **șantier temporar:** orice șantier în care se desfășoară lucrări de construcții sau de inginerie civilă;
- **beneficiar:** orice persoană fizică sau juridică pentru care se execută lucrarea și care asigură fondurile necesare realizării acesteia;
- **manager de proiect:** orice persoană fizică sau juridică autorizată în condițiile legii și desemnată de către beneficiar, însărcinată cu organizarea, planificarea, programarea și controlul realizării lucrărilor pe șantier;
- **lucrător independent:** orice persoană fizică autorizată care realizează o activitate profesională în mod independent și care își asumă controlul față de beneficiar, antreprenor sau subantreprenor având sarcina de a realiza pe șantier lucrări pentru care este autorizat
- **Coordonator în materie de securitate și sănătate pe durata elaborării proiectului lucrării:** orice persoană fizică sau juridică competentă, desemnată de către beneficiar sau de către managerul de proiect pe durata elaborării proiectului;
- **Coordonator în materie de securitate și sănătate pe durata executării lucrării:** orice persoană fizică sau juridică desemnată de către beneficiarul lucrării sau de către managerul de proiect pe durata realizării lucrării.

Conform specificațiilor legale, pentru îndeplinirea atribuțiilor coordonatorii de securitate și sănătate trebuie:

- să participe la toate etapele de elaborare a proiectului și de realizare a lucrării;
- să fie invitați la toate întreprinderile care privesc elaborarea proiectului și realizarea lucrării;
- să primească și, dacă e cazul, să solicite managerului de proiect și antreprenorului elementele necesare îndeplinirii sarcinilor sale;
- să întocmească și să țină la zi registrul de coordonare;

Înainte de deschiderea șantierului beneficiarul lucrării sau managerul de proiect trebuie să asigure planul de securitate și sănătate. Acesta face parte din proiectul lucrării și trebuie să fie adaptat conținutul acestuia.

Planul de securitate și sănătate trebuie să conțină:

- informații de ordin administrativ care privesc șantierul;
- măsurile generale de organizare a șantierului;
- identificarea riscurilor și descrierea lucrărilor care pot prezenta riscuri;
- măsuri specifice de securitate în muncă pentru lucrările care prezintă riscuri;
- amenajarea și organizarea șantierului inclusiv a obiectivelor edilitar-sanitare, modalități de depozitare a materialelor, amplasarea echipamentelor de muncă prevăzute de antreprenori și subantreprenori pentru realizarea lucrărilor proprii;
- măsuri de coordonare stabilite de coordonatori în materie de securitate și sănătate;
- obligații ce decurg din interferența activităților care se desfășoară în perimetrul șantierului și în vecinătatea acestuia;
- măsuri generale pentru menținerea șantierului în stare de curățenie și ordine;
- indicații practice pentru acordarea primului ajutor;
- modalități de colaborare între antreprenori, subantreprenori, lucrători independenți;

Măsurile de coordonare stabilite de coordonatorii de securitate și sănătate trebuie să se refere la:

- căile sau zonele de deplasare ori de circulație orizontale și verticale;
- condițiile de manipulare a diverselor materiale în particular, în ceea ce privește interferența instalațiilor de ridicat aflate pe șantier sau în vecinătatea acestuia;
- limitarea manipulării manuale a sarcinilor;
- delimitarea și amenajarea zonelor de depozitare a deșeurilor materiale;
- condițiile de depozitare, eliminare sau evacuare a deșeurilor și a materialelor rezultate din dărâmări, demolări și demontări;
- condițiile de ridicare a materialelor de protecție colectivă și a instalației electrice generale;
- măsurile care privesc interacțiunile de pe șantier;

Fiecare antreprenor sau subantreprenor trebuie să elaboreze propriul plan de securitate și sănătate pe care îl pune la dispoziția managerului de proiect, beneficiarului sau coordonatorilor de securitate.

Registrul de coordonare cuprinde ansamblul de documente redactate de coordonatorii în materie de securitate și sănătate, informații privind evenimentele care au loc pe șantier, constatările efectuate și deciziile luate.

Coordonatorii în materie de securitate și sănătate trebuie să prezinte registrul de coordonare, la cerere, managerului de proiect, inspectorilor de muncă, inspectorilor sanitari.

Registrul de coordonare trebuie păstrat 5 ani de la data recepției finale a lucrării.

Beneficiarul lucrării sau managerul de proiect trebuie să întocmească o **declarație prealabilă** în următoarele situații:

- a. durata lucrărilor pe șantier este mai mare de 30 de zile și pe șantier lucrează simultan mai mult de 20 de lucrători
- b. volumul mare de lucru estimat este mai mare de 500 de oameni/zi. Declarația al cărei conținut este stabilit de Hotărârea de Guvern în anexa 3, se comunică inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia se vor desfășura lucrările, cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea acestora;

Coordonatorii în materie de securitate și sănătate în munca sunt desemnați pe durata elaborării proiectului și pe durata realizării lucrării existând posibilitatea desemnării aceleiași persoane.

Hotărârea stabilește competența necesară exercitării funcției de coordonator:

1. experiența profesională minimă de 5 ani în arhitectura, construcții sau conducerea șantierelor;
2. formarea specifică de coordonator în materie de securitate și sănătate în muncă, actualizată la fiecare 3 ani.

Atribuțiile coordonatorilor în materie de securitate și sănătate pe durata realizării lucrării sunt:

- să coordoneze aplicarea principiilor generale de prevenire și de securitate la alegerea soluțiilor tehnice și organizatorice în scopul planificării diferitelor lucrări sau faze de lucru care se desfășoară simultan sau succesiv;
- să coordoneze punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru aplicarea planului de securitate și sănătate;

- să adapteze sau să solicite eventualele adaptări ale planului de securitate și sănătate în funcție de evoluția lucrărilor;
- să organizeze cooperarea între angajatori, inclusiv a celor care se succed pe șantier și coordonarea activității acestora privind protecția lucrătorilor;
- să coordoneze activitățile care urmăresc aplicarea instrucțiunilor de lucru și de securitatea muncii;
- să ia măsurile necesare pentru ca numai persoanele abilitate să aibă acces pe șantier;
- să stabilească în colaborare cu managerul de proiect și antreprenorul măsurile generale aplicabile șantierului;
- să țină seama de toate interferențele activităților din perimetru sau vecinatatea șantierului;
- să stabilească împreună cu antreprenorul obligațiile privind utilitatea mijloacelor de protecție colectivă, instalațiile de ridicat sarcini, accesul pe șantier;
- să efectueze vizite comune pe șantier cu fiecare antreprenor sau subantreprenor înainte ca aceștia să redacteze planul propriu de securitate;
- să avizeze planurile de securitate și sănătate elaborate de antreprenori și modificările acestora.

Hotărârea de Guvern stabilește obligațiile beneficiarului, ale managerului de proiect, lucrătorilor independenți și ale angajatorilor.

Lucrătorii și reprezentanții lor trebuie să fie informați asupra măsurilor ce trebuie luate pentru securitatea lor pe șantier. De asemenea, lucrătorii și reprezentanții lor trebuie să fie consultați și să participe ținând seama de gradul de risc și de importanța șantierului.

Hotărârea de Guvern nr.1051/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru manipularea manuală a maselor care prezintă riscuri pentru lucrători, în special de afecțiuni dorso-lombare

Această hotărâre transpune în legislația română prevederile Directivei 90/269/CEE privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru manipularea manuală a maselor care prezintă riscuri pentru lucrători în special de afecțiuni dorso-lombare.

Manipularea manuală a maselor este operația de transport sau de susținere a unei mase care prin caracteristicile sale sau condițiile ergonomice defavorabile comportă riscuri pentru lucrători.

Angajatorii sunt obligați să utilizeze mijloace corespunzătoare în vederea evitării necesității manipulării manuale a maselor de către lucrători. Dacă acest lucru nu se poate evita ei trebuie să ia atunci măsuri organizatorice corespunzătoare pentru a reduce riscul ținând cont de dispozițiile din Anexa 1. Ei trebuie să vegheze ca lucrătorii să aibă cunoștință despre indicațiile privind greutatea maselor respective, centrul de greutate sau partea cea mai grea când conținutul unui ambalaj este plasat într-un mod excentric.

Lucrătorii trebuie să primească o **formare corespunzătoare** și informații precise privind manipularea corectă, riscurile pe care le comportă ținând cont de anexele 1 și 2 ale hotărârii.

Consultarea și participarea lucrătorilor trebuie să fie organizată conform dispozițiilor Legii 319/2006.

Anexele 1 și 2 ale hotărârii conțin elemente de referință privind caracteristicile sarcinii și ale mediului de muncă, efortul fizic redus, exigentele activității precum și factorii individuali de risc.

Hotărârea de Guvern nr.1058/2006 privind cerințele minime pentru îmbunătățirea securității și protecția sănătății lucrătorilor care pot fi expuși unui potențial risc datorat atmosferelor explozive

Această reglementare transpune în legislația națională prevederile Directivei 99/92/CE și stabilește cerințele minime pentru securitatea și protecția sănătății lucrătorilor expuși unui potențial risc datorat atmosferelor explozive.

În vederea prevenirii și a asigurării protecției împotriva exploziilor, angajatorul trebuie să ia măsuri tehnice și organizatorice corespunzătoare naturii operației în ordinea priorităților și respectând următoarele principii de bază:

- *prevenirea formării atmosferelor explozive, acolo unde natura activității nu o permite,*
- *evitarea aprinderii atmosferelor explozive,*
- *limitarea efectelor dăunătoare ale unei explozii.*

Angajatorul trebuie să evalueze riscurile specifice din atmosferele explozive luând în considerare:

- probabilitatea producerii și persistenței atmosferelor explozive
- probabilitatea prezenței și activării surselor de aprindere, inclusiv a descărcărilor electrostatice și a declanșării incendiului
- utilajele, substanțele folosite, procesele și posibilele lor interacțiuni
- dimensiunile efectelor anticipate

Hotărârea stabilește în Anexa 1 sistemul de clasificare al locurilor unde pot să apară atmosfere explozive, iar în anexa 2 cerințele minime pentru îmbunătățirea protecției sănătății și securității lucrătorilor aflați în potențial pericol în atmosfere explozive.

Angajatorul are obligația de a clasifica locul unde pot apărea atmosfere explozive pe zone și trebuie să asigure îndeplinirea cerințelor prevăzute în Anexa 2 a Hotărârii.

În situațiile unde pot apărea atmosfere explozive în concentrații, în cantități susceptibile de a pune în pericol sănătatea și securitatea lucrătorilor, locurile trebuie marcate cu indicatoare la punctele de intrare, conform Anexei 3.

Angajatorul este obligat de asemenea să elaboreze și actualizeze documentul privind protecția împotriva exploziilor care trebuie să demonstreze că:

- au fost determinate și evaluate riscurile de explozie;
- se iau măsuri adecvate pentru îndeplinirea obiectivelor Hotărârii;
- locurile sunt clasificate pe zone;
- care sunt locurile cărora li se aplică cerințele minime;
- locul de muncă și echipamentul de muncă, inclusiv dispozițiile de avertizare sunt proiectate, realizate și întreținute conform normelor de securitate și sănătate în muncă;
- s-au luat măsuri pentru utilizarea în condiții de securitate a echipamentului de lucru;

Documentul mai sus menționat, se elaborează anterior începerii activității și este actualizat de angajator când locul de muncă, echipamentul de lucru sau organizarea muncii suferă schimbări, extinderi ori transformări semnificative.

Hotărârea de Guvern nr. 1136/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de câmpuri electromagnetice

Această hotărâre transpune în legislația română prevederile Directivei 2004/40/CE privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de câmpuri electromagnetice.

Hotărârea se referă la riscurile pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor datorate efectelor recunoscute ca nocive pe termen scurt asupra corpului uman, provocate de circulația curenților induși și de absorbția de energie, precum și de curenții de contact.

Angajatorul are obligația de a evalua, măsura și calcula nivelurile câmpurilor electromagnetice la care sunt expuși lucrătorii conform standardelor naționale în domeniu.

Elementele cărora angajatorul trebuie să le acorde atenție la evaluarea riscurilor sunt:

- a. nivelul, spectrul de frecvență, durata și tipul expunerii;
- b. valorile limită de expunere și valorile de declanșare a acțiunii conform anexei;
- c. efectele asupra stării de sănătate și securității lucrătorilor care aparțin unor grupuri sensibile la riscuri specifice;
- d. efectele indirecte cum ar fi: interferențele cu echipamente și dispozitive medicale electronice, inclusiv stimulatoare cardiace și alte dispozitive implantate, riscul de proiectare a obiectelor feromagnetice în câmpuri magnetice statice având o inducție magnetică mai mare de 3 mT, amorsarea dispozitivelor electroexplozive detonatoare, incendiile și exploziile rezultate în urma aprinderii materialelor inflamabile datorită scânteilor provocate de câmpuri induse, curenți de contact sau descărcări de scânteii;
- e. existența unor echipamente alternative proiectate pentru a reduce nivelurile de expunere la câmpuri electromagnetice;
- f. informațiile adecvate obținute în urma supravegherii stării de sănătate; sursele de expunere multiple;
- g. expunere simultană la câmpuri de frecvențe multiple;

Evaluarea riscurilor trebuie actualizată periodic.

În nicio situație lucrătorii nu trebuie să fie expuși la valori ale câmpului electromagnetic care depășesc valorile limită de expunere.

Dacă expunerea depășește valorile limită, în pofida măsurilor luate de angajator, acesta trebuie să ia imediat măsuri de reducere a expunerii la un nivel inferior valorilor limită, să determine cauzele depășirii valorilor limită de expunere și să modifice în consecință măsurile de protecție și prevenire, pentru a evita orice altă depășire.

Angajatorul trebuie să asigure **informarea și formarea lucrătorilor** și a reprezentanților acestora, în raport cu rezultatele evaluării riscurilor mai ales în ce privește:

- măsurile luate în aplicarea acestei Hotărâri;
- valorile și conceptele referitoare la valorile limită de expunere și la valorile de declanșare a acțiunii și potențialele riscuri asociate;
- rezultatele evaluării, măsurării și calculului privind nivelurile de expunere la câmpuri electromagnetice;

- modul de detectare a efectelor nocive ale expunerii asupra stării de sănătate și modul de semnalare a acestora;
- condițiile în care lucrătorii au dreptul la supravegherea stării de sănătate;
- practicile profesionale sigure, în scopul reducerii la minimum a riscurilor datorate expunerii.

Atunci când se depistează o expunere la câmpuri electromagnetice care depășesc valorile limită, lucrătorul în cauză trebuie să fie supus unui examen medical iar dacă se depistează o deteriorare a stării de sănătate a lucrătorului, angajatorul trebuie să efectueze o reevaluare a riscurilor.

Medicul de medicina a muncii trebuie să aibă acces la rezultatele evaluării riscurilor.

Dosarele medicale cuprinzând rezultatele supravegherii medicale trebuie păstrate într-o formă adecvată pentru consultarea ulterioară, lucrătorii având drept de acces la dosarele medicale personale.

Hotărârea de Guvern nr.1876/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de vibrații

Hotărârea se aplică activităților în exercitarea cărora lucrătorii sunt sau este posibil să fie expuși la riscuri generate de vibrații mecanice.

Angajatorul trebuie să evalueze și dacă este necesar, să măsoare nivelurile de vibrații mecanice la care sunt expuși lucrătorii, utilizând aparatură specifică și metodologie corespunzătoare.

Evaluarea și măsurarea se planifică și se efectuează de servicii competente la intervale corespunzătoare.

La evaluarea riscurilor angajatorul trebuie să acorde o atenție deosebită următoarelor elemente:

- nivelul, tipul și durata expunerii, inclusiv orice expunere la vibrații intermitente sau la șocuri repetate
- valorile limită ale expunerii și valorile de expunere de la care se declanșează acțiunea;
- orice efecte indirecte asupra securității lucrătorilor, care rezultă din interacțiunile dintre vibrațiile mecanice și locul de muncă sau alte echipamente de lucru;
- orice efecte indirecte asupra securității lucrătorilor, care rezultă din interacțiunile dintre vibrațiile mecanice și locul de muncă sau alte echipamente de lucru;
- informațiile furnizate de producătorii de echipamente de muncă, potrivit legislației în vigoare;
- existența echipamentelor similare, proiectate astfel încât să reducă nivelurile de expunere la vibrațiile mecanice;
- prelungirea expunerii la vibrații transmise întregului corp în afara programului de lucru normal, sub responsabilitatea angajatorului;
- condițiile de muncă specifice cum ar fi temperaturile scăzute;
- informațiile corespunzătoare obținute din supravegherea sănătății.

Riscurile care decurg din expunerea la vibrațiile mecanice trebuie să fie eliminate la sursă sau reduse la minimum.

Atunci când valorile de expunere la care se declanșează acțiunea sunt depășite, angajatorul trebuie să instituie și să pună în aplicare un program de măsuri tehnice și

organizatorice menite să reducă la minimum expunerea la vibrații mecanice și riscurile legate de aceasta, ținând cont de :

- a) alte metode de lucru care implică o expunere mai scăzută la vibrații mecanice;
- b) alegerea echipamentelor de muncă adecvate;
- c) furnizarea de echipamente auxiliare care reduc riscul leziunilor provocate de vibrații;
- d) programe de întreținere pentru echipamentele de muncă, locul de muncă și sistemele de la locul de muncă;
- e) proiectarea și amplasarea locurilor de muncă și a posturilor de lucru;
- f) informarea și formarea adecvată a lucrătorilor în vederea utilizării corecte și sigure a echipamentelor de muncă, pentru a le reduce la minimum expunerea la vibrațiile mecanice;
- g) limitarea duratei și intensității expunerii;
- h) programe de lucru cu perioade de odihnă adecvate;
- i) furnizarea de îmbrăcăminte pentru protejarea împotriva frigului și a umezelii a lucrătorilor expuși.

Angajatorul trebuie să se asigure că lucrătorii expuși riscurilor generate de vibrații mecanice la locul de muncă și reprezentării acestora, primesc informații cu privire la rezultatul evaluării riscurilor, precum și o formare corespunzătoare.

Informarea și formarea trebuie să se refere în special la:

- măsurile luate pentru eliminarea sau reducerea la minimum a riscurilor datorate vibrațiilor mecanice;
- valorile limită ale expunerii și valorile de expunere de la care se declanșează acțiunea;
- rezultatele evaluărilor și ale măsurărilor vibrațiilor mecanice;
- leziunile care ar putea fi produse de echipamentele de lucru utilizate;
- cum și de ce trebuie detectate și raportate semnele de leziune;
- condițiile în care lucrătorii au dreptul la supravegherea sănătății;
- practici de lucru sigure pentru minimizarea expunerii la vibrații mecanice.

Trebuie să se asigure o supraveghere medicală corespunzătoare atunci când:

- a) expunerea lucrătorilor la vibrații este de așa natură încât poate fi stabilită între aceasta expunere și o boala identificabilă efecte dăunătoare asupra sănătății;
- b) este probabil ca afecțiunea sau efectele să apară în condițiile de lucru specifice ale unui anumit lucrător;
- c) există tehnici testate pentru detectarea afecțiunii sau a efectelor dăunătoare asupra sănătății.

Fiecare lucrător supus supravegherii sănătății trebuie să aibă un dosar medical individual care se păstrează într-o formă adecvată pentru consultare ulterioară, ținând seama de obligația păstrării secretului medical.

Lucrătorul are acces la cerere la propriul dosar iar dacă suferă de o boala sau se constată efecte negative asupra sănătății, medicul sau medicul de medicina a muncii îl informează și îi dă sfaturi despre supravegherea sănătății, la care trebuie să se supună după încheierea perioadei de expunere.

Hotărârea de Guvern nr.1092/2006 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți biologici în muncă

Această hotărâre transpune prevederile Directivei 2000/54/CE privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți biologici în muncă și are ca scop protecția lucrătorilor împotriva riscurilor pentru sănătatea și securitatea lor, rezultate sau care pot să rezulte din expunerea la agenți biologici în cursul activității, precum și prevenirea acestor riscuri. Ea se aplică în toate activitățile în care există riscul ca lucrătorii să poată fi expuși agenților biologici.

Agenții biologici sunt microorganisme inclusiv microorganismele modificate genetic, culturile celulare și endoparaziții umani, care sunt susceptibile să provoace ***infecție, alergie sau intoxicație.***

Microorganismul este o entitate microbiologică celulară sau nu, capabilă de a se reproduce sau transfera pe un material genetic. O cultură celulară este rezultatul creșterii în vitro a celulelor izolate din organisme multicelulare.

Clasificarea agenților biologici se face în patru grupe de risc, în funcție de gravitatea riscului de infecție pe care îl prezintă.

Grupa 1 - agenți biologici care nu sunt susceptibili să provoace o boală la om;

Grupa 2 - agenți biologici care pot provoca o boală omului și constituie un pericol pentru lucrători; propagarea lor în colectivitate este imposibilă; există, în general, o profilaxie sau un tratament eficace.

Grupa 3 - agenți biologici care pot provoca îmbolnăviri grave la om și constituie un pericol serios pentru lucrători; ei pot prezenta un risc de propagare în colectivitate, dar există în general o profilaxie sau un tratament eficace.

Grupa 4 - agenți biologici care pot provoca boli grave omului și constituie un pericol serios pentru lucrători; ei pot să prezinte un risc ridicat de propagare în colectivitate și nu există în general o profilaxie sau un tratament eficace.

Angajatorul este obligat să determine natura, nivelul și durata expunerii pentru orice activitate susceptibilă să prezinte un risc de expunere la agenți biologici, pentru a se putea evalua orice risc pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor și pentru a se putea stabili măsurile ce trebuie luate.

Angajatorul trebuie să reînnoiască periodic evaluarea riscurilor și la orice modificare a condițiilor de muncă.

Evaluarea riscurilor profesionale se efectuează mai des pe baza:

- a. clasificării agenților biologici care constituie sau pot constitui un pericol pentru sănătate ;
- b. recomandărilor emise de inspectorii de muncă sau cei sanitari ;
- c. informațiilor asupra bolilor ce pot fi contractate datorită unei activități profesionale a lucrătorilor;
- d. efectelor alergice și toxicogene ce pot să rezulte ca urmare a activității lucrătorilor ;
- e. faptului ca un lucrător suferă de o boala legată direct de munca sa.

Angajatorul trebuie să evite utilizarea unui agent biologic periculos, înlocuindu-l printr-un agent biologic care, în funcție de condițiile de utilizare și de stadiul actual al cunoștințelor, nu este periculos sau este mai puțin periculos pentru sănătatea lucrătorilor.

Dacă evaluarea relevă existența unui risc pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, angajatorul trebuie să ia măsurile necesare pentru ca expunerea lucrătorilor

să fie evitată. Dacă acest lucru nu este tehnic posibil atunci angajatorul trebuie să reducă riscul de expunere profesională la un nivel suficient de scăzut pentru protejarea sănătății lucrătorului prin aplicarea următoarelor măsuri:

- limitarea, la un nivel cât mai scăzut posibil a numărului de lucrători expuși sau care pot fi expuși;
- conceperea proceselor de muncă și a măsurilor de control tehnic, astfel încât să se evite sau să se reducă la minimum diseminarea agenților biologici la locul de muncă;
- măsuri de protecție colectivă și/sau măsuri de protecție individuală, atunci când expunerea nu poate fi evitată prin alte mijloace;
- măsuri de igienă adecvate obiectivului de prevenire sau reducere a transferului ori diseminării accidentale a unui agent biologic în afara locului de muncă;
- utilizarea panourilor care semnalizează pericolul biologic;
- elaborarea unor planuri care să fie puse în aplicare în caz de accidente ce implică prezența agenților biologici;
- dacă este necesar și tehnic posibil, detectarea în afara izolării fizice primare a prezenței agenților biologici utilizați în procesul de muncă;
- utilizarea de mijloace ce permit colectarea, depozitarea și eliminarea deșeurilor în deplină securitate de către lucrători, dacă este cazul, după tratarea acestora, inclusiv utilizarea unor recipiente sigure, ușor identificabile;
- măsuri care să permită manipularea și transportul fără risc a agenților biologici la locul de muncă.

Angajatorii trebuie să pună la dispoziția autorităților competente la cererea acestora informațiile corespunzătoare privind :

- rezultatele evaluării;
  - activitățile în care lucrătorii au fost sau pot fi expuși la agenți biologici;
- numărul de lucrători expuși;
- numele și competența persoanei responsabile cu sănătatea și securitatea la locul de muncă ;
  - măsurile de protecție și de prevenire luate, inclusiv procedeele și metodele de lucru ;
  - un plan de urgență pentru protecția lucrătorilor împotriva expunerii la un agent biologic din grupa 3 sau 4 în cazul defectării izolării fizice.

Angajatorul trebuie să informeze imediat autoritățile de sănătate publică și medicul de medicina muncii despre orice accident sau incident care ar putea să provoace diseminarea unui agent biologic care ar putea provoca lucrătorilor o infecție sau o boala gravă.

Angajatorul trebuie să ia cinci tipuri de **măsuri care vizează igiena și protecția individuală** fără a antrena costuri pentru lucrători, după cum urmează:

- a. să interzică să se mănânce și să se bea în zona de risc;
- b. să furnizeze îmbrăcăminte de protecție;
- c. să asigure lucrătorilor spații dotate cu instalații igienico-sanitare adecvate, care pot include soluții/picături pentru ochi și/sau substanțe antiseptice pentru piele;
- d. să aibă în vedere ca echipamentul individual de protecție să fie :
  - așezat corect într-un loc stabilit separat de celelalte haine;
  - verificat și curățat, dacă este posibil înainte, și, în orice caz, după fiecare utilizare;
  - reparat sau schimbat înaintea unei noi utilizări, în cazul în care prezintă defecțiuni;

e. să stabilească proceduri privind prelevarea, manipularea și tratarea eșantioanelor de origine umană sau animală.

Orice îmbrăcăminte care poate fi contaminată de agenți biologici trebuie să fie dezinfectată, curățată sau la nevoie distrusă.

Angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare pentru ca lucrătorii și reprezentanții lor să primească o **formare adecvată** sub forma de informație și instrucțiuni referitoare la eventualele riscuri pentru sănătate și la precauțiile de luat și prescripțiile privind igiena, utilizarea EIP, măsuri de luat în caz de incidente.

Angajatorul trebuie să asigure la locul de muncă instrucțiuni de securitate scrise și după caz afișe, privind procedura de urmat în caz de :

- accident sau incident grav datorat manipulării unui agent biologic ;
- manipularea unui agent biologic de grupa 4 .

Angajatorul trebuie să asigure consultarea și participarea lucrătorilor și a reprezentanților lor la rezolvarea tuturor problemelor legate de securitatea și sănătatea în muncă în cazul expunerii la agenți biologici.

Angajatorul trebuie să aibă **lista lucrătorilor expuși la agenți biologici din grupele 3 și 4** care indică activitatea efectuată și, atunci când este posibil, agentul biologic la care lucrătorii au fost expuși și, după caz, datele referitoare la expuneri, la accidente și incidente.

Normele prevăd termenele de păstrare a listelor în funcție de grupa de agenți biologici și de consecințele expunerii.

Medicul de medicina muncii, inspectorul de muncă, precum și orice persoană responsabilă cu securitatea și sănătatea în muncă trebuie să aibă acces la listă.

Normele impun **supravegherea medicală a lucrătorilor** înainte de expunere profesională și, în continuare, periodic.

Datele rezultate din supravegherea medicală sunt ținute în dosare medicale individuale, care se păstrează de către serviciile de medicina a muncii cel puțin 10 ani după încetarea expunerii sau chiar până la 40 de ani de la ultima expunere în cazul expunerilor susceptibile să antreneze infecții.

Medicul de medicina muncii trebuie :

- să propună măsuri de protecție sau de prevenire utile individual pentru fiecare lucrător;
- să dea informații și sfaturi medicale lucrătorilor privind supravegherea medicală la care ei vor fi supuși după ce a încetat expunerea.

Lucrătorii trebuie să aibă acces la rezultatele supravegherii medicale care îi privesc personal.

Toate îmbolnăvirile sau decesele survenite trebuie notificate autorităților competente.

Măsurile care trebuie luate în **serviciile medicale și veterinare** altele decât laboratoarele de diagnostic cuprind:

- a. specificarea procedurilor corespunzătoare de decontaminare și de dezinfecție;
- b. punerea în practică a procedurilor care permit manipularea și eliminarea fără riscuri a deșeurilor contaminate.
- c. în serviciile de izolare sau în secțiile de carantină unde se găsesc pacienți umani ori animale care sunt sau ar putea fi contaminați cu agenți biologici din grupele 3 și 4 angajatorul trebuie să ia măsuri de izolare.

Hotărârea de Guvern nr.1093/2006 privind stabilirea cerințelor minime de securitate și sănătate pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă

Hotărârea transpune prevederile Directivei 2004/37/CE privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă și are ca scop protecția lucrătorilor împotriva riscurilor pentru sănătatea și securitatea lor, inclusiv prevenirea unor astfel de riscuri, care apar sau este posibil să apară prin expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă.

Agentul cancerigen este:

- a. o substanță care corespunde criteriilor de clasificare 1 sau 2 de agenți cancerigeni conform anexei 1 la Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.200/2000;
- b. un preparat compus din una sau mai multe substanțe prevăzute la lit. a) atunci când concentrația uneia sau a mai multor astfel de substanțe, corespunde cerințelor impuse de Anexa 2 a Normelor metodologice de aplicare a O.U.G. nr.200/2000;
- c. o substanță, un preparat sau un procedeu, prevăzute în Anexa 1, precum și o substanță sau un preparat care este degajat printr-un procedeu prevăzut în aceasta anexă.

Hotărârea definește de asemenea agenții mutageni.

Valoarea limită - limita mediei ponderate în timp a concentrației agentului cancerigen sau mutagen în aer în zona de respirație a lucrătorului, pe o perioada de referință.

În cazul oricărei activități susceptibile să prezinte pentru lucrători un risc de expunere la agenți cancerigeni sau mutageni, **angajatorul este obligat să determine natura, gradul și durata de expunere a lucrătorilor**, pentru a face posibilă evaluarea oricărui risc pentru sănătatea și securitatea lor, precum și stabilirea măsurilor care trebuie luate.

Angajatorul are obligația de a evalua periodic riscurile și la orice modificare a condițiilor de muncă și trebuie să țină cont la evaluare de toate căile de pătrundere a agentului cancerigen sau mutagen în organism și să acorde atenție specială lucrătorilor cu sensibilitate cunoscută.

De asemenea, angajatorii au următoarele obligații:

> **Reducerea utilizării și înlocuirea agenților cancerigeni sau mutageni la locul de muncă**

Angajatorul trebuie să reducă utilizarea unui agent cancerigen sau mutagen la locul de muncă dacă este posibil din punct de vedere tehnic în special prin înlocuirea sa cu o substanță, preparat sau procedeu care, în condiții de utilizare nu este periculos sau este mai puțin periculos.

> **Prevenirea și reducerea expunerii la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă** în situația în care s-a depășit valoarea limită a agentului cancerigen sau mutagen expunerile nu trebuie să se realizeze.

Obligațiile angajatorului pentru a garanta sănătatea și securitatea lucrătorilor sunt:

- **Reducerea utilizării unui agent cancerigen** sau substituirea cu un altul care nu este periculos sau este mai puțin periculos;
- **Evitarea sau reducerea expunerii**

Trebuie să se producă agent cancerigen în spațiu închis. Dacă acest lucru nu este posibil din punct de vedere tehnic, trebuie ca nivelul de expunere să fie cât mai redus posibil. În toate cazurile de utilizare a unui agent cancerigen, angajatorul trebuie să ia următoarele măsuri:

- să limiteze numărul de lucrători expuși;
- să evite (să minimizeze) degajarea agentului cancerigen la locul de muncă;
- să evacueze agentul cancerigen la sursă (aspirare locală și ventilație generală);
- să utilizeze metode de măsurare corespunzătoare (pentru detectarea precoce a poluării);
- să aplice metode și proceduri de lucru corespunzătoare;
- să acorde prioritate măsurilor de protecție colectivă (dacă este imposibil individuală);
- să pună în aplicare măsuri de igienă (curățarea locurilor);
- să informeze lucrătorii;
- să delimiteze zonele de risc și să utilizeze semnale adecvate de securitate (interdicția de fumat);
- să pună în aplicare planuri de urgență (pentru caz de accident);
- să asigure mijloace de depozitare și de transport fără risc (etichetarea obligatorie a recipientilor care trebuie să fie ermetici);
- să asigure mijloace care să permită colectarea, depozitarea și evacuarea în siguranța a deșeurilor de către lucrători.

■ **Informarea autorităților competente**

Angajatorul trebuie să pună la dispoziția autorităților competente la cerere informațiile legate de motivele pentru care se utilizează agenții cancerigeni sau mutageni;

- activitățile desfășurate și procedeele industriale folosite;
- cantitățile fabricate sau utilizate de substanțe ori preparate care conțin agenți cancerigeni sau mutageni;
- numărul lucrătorilor expuși;
- măsurile de prevenire luate;
- tipul echipamentului de protecție utilizat;
- natura și gradul expunerii;
- cazurile de înlocuire a agenților cancerigeni sau mutageni;

■ **Expunerea imprevizibilă și cea previzibilă. Accesul în zonele de risc**

În cazul producerii unor evenimente imprevizibile sau a accidentelor care ar putea antrena o expunere anormală a lucrătorilor, angajatorul trebuie să îi informeze pe aceștia.

Până la normalizarea situației și eliminarea cauzelor expunerii anormale, angajatorul trebuie să ia următoarele măsuri:

- a. să dispună ca în zona afectată să lucreze numai lucrători care sunt indispensabili;
- b. să doteze lucrătorii implicați cu echipament individual de protecție;
- c. să nu permită ca lucrătorii neprotejați să lucreze în zona afectată.

■ **Măsuri de igienă și de protecție individuală**

Angajatorul este obligat ca pentru orice activitate în care există risc de contaminare cu agenți cancerigeni sau mutageni să ia măsuri pentru a se asigura că:

- a. lucrătorii nu mănâncă, nu beau și nu fumează în zonele cu risc;
- b. lucrătorii sunt dotați cu echipament individual de protecție;

- c. sunt prevăzute locuri special amenajate pentru depozitarea separată a echipamentului individual de protecție față de îmbrăcămintea de stradă;
- d. lucrătorii au la dispoziție grupuri sanitare și dușuri;
- e. echipamentul individual de protecție este depozitat corect este verificat și curățat înainte și după fiecare utilizare;
- f. echipamentul individual de protecție cu deficiențe este reparat sau înlocuit înainte de următoarea utilizare.

■ **Informarea și formarea lucrătorilor**

Informarea și formarea lucrătorilor trebuie să fie suficientă și adecvată, bazată pe toate cunoștințele disponibile privind:

- riscurile potențiale pentru sănătate;
- măsurile care trebuie luate pentru prevenirea expunerilor;
- cerințele de igienă;
- purtarea și utilizarea echipamentului individual de protecție;
- măsurile de luat în caz de incidente.

Angajatorul trebuie să vegheze ca recipientii, ambalajele, instalațiile să fie etichetate clar și lizibile și să exprime semnele de avertizare cât mai vizibil.

Este necesar să se permită lucrătorilor să verifice dacă dispozițiile Hotărârii sunt bine aplicate

■ **Consultarea și participarea lucrătorilor**

Angajatorul trebuie să asigure consultarea și participarea lucrătorilor și reprezentanților lor la procesul de stabilire a măsurilor privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la acțiunea agenților cancerigeni și mutageni.

■ **Supravegherea medicală**

Fiecare lucrător care desfășoară activități cu risc pentru securitate și sănătate trebuie să fie supus unei supravegheri medicale înainte de expunere și la intervale de timp regulate. În baza supravegherii medicale se întocmește un dosar medical și medicul de medicina muncii propune măsuri individuale de protecție sau de prevenire de luat în cazul fiecărui lucrător.

Toate cazurile de cancer identificate ca rezultat al expunerii la un agent cancerigen în timpul muncii trebuie să fie notificate autorității responsabile.

Lista lucrătorilor expuși și dosarul medical sunt păstrate pentru 40 de ani de la sfârșitul expunerii.

Hotărârea de Guvern nr.1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare

Această hotărâre transpune în legislația română prevederile Directivei 1990/270/CEE privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare.

Această reglementare definește următorii termeni:

- **Echipament cu ecran de vizualizare** - echipament de vizualizare grafic sau alfanumeric, indiferent de procedeul de afișare folosit.
- **Post de lucru** - ansamblu care cuprinde un echipament cu ecran de vizualizare prevăzut cu tastatură, accesorii operaționale, periferice, inclusiv unitatea de dischetă

sau unitate optică, telefon, modem , imprimantă, suport pentru documente, scaun, masă sau suprafață de lucru, precum și mediul de muncă înconjurător.

Lucrător - orice persoană angajată conform prevederilor art.5 lit. a) din Legea nr.319/2006, care folosește în mod obișnuit un echipament cu ecran de vizualizare, pe o durată semnificativă a timpului normal de lucru.

Obligațiile angajatorilor:

- angajatorii au obligația de a evalua condițiile de securitate și sănătate în special în ce privește riscurile pentru vedere, probleme fizice și solicitare mentală;
- angajatorii trebuie să ia măsuri pentru remedierea riscurilor constatate;
- angajatorii trebuie să ia măsuri corespunzătoare pentru ca posturile de lucru să îndeplinească cerințele minime de securitate prevăzute în anexa la hotărâre;
- angajatorii trebuie să planifice sarcinile lucrătorilor astfel încât folosirea zilnică a ecranului de vizualizare să fie întreruptă periodic prin pauze sau schimbări de activitate care să reducă suprasolicitarea.

Lucrătorii trebuie să beneficieze de un examen corespunzător al ochilor și al vederii, efectuat de o persoană care are competența necesară:

- înainte de începerea activității la ecranul de vizualizare;
- ulterior, la intervale regulate;
- ori de câte ori apar tulburări de vedere cauzate de activitate.

Hotărârea de Guvern nr.1218/2006 privind stabilirea cerințelor minime de securitate și sănătate în muncă pentru asigurarea protecției lucrătorilor împotriva riscurilor legate de prezența agenților chimici la locul de muncă

Hotărârea transpune în legislația română prevederile Directivei 98/24/CE, Directivei 91/322/CEE, Directivei 2000/39/CE și Directivei 2006/15/CE și stabilește cerințele minime pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor pentru securitatea și sănătatea lor, care provin sau pot proveni din efectele agenților chimici prezenți la locul de muncă ori ca rezultat al oricărei activități profesionale care implică agenți chimici.

De asemenea, sunt definiți termenii următori: agent chimic; agent chimic periculos; activități care implică agenți chimici; valoarea limită biologică; supravegherea sănătății; pericol; risc.

Pe lângă riscurile prevăzute în art. 7 alin. (1) - (3) din Legea nr.319/2006, angajatorii trebuie să ia măsuri vizând și următoarele:

- să se asigure ca riscul pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor în procesul de muncă, indus de un agent chimic periculos, este eliminat sau redus la minimum, ținând cont de valorile limită de expunere profesională și de valorile limită admise;
- atunci când constată prezența agenților chimici periculoși la locul de muncă, angajatorul trebuie să evalueze orice risc referitor la securitatea și sănătatea lucrătorilor care decurge din prezența agenților, luând în considerare:

- proprietățile lor periculoase;
- informațiile puse la dispoziție de furnizori cum ar fi fișele de securitate ;
- nivelul, tipul și durata expunerii;
  - condițiile în care se desfășoară lucrul în prezența unor altfel de agenți, inclusiv cantitățile acestora;
- valorile limită de expunere profesională sau valorile limită biologice naționale ;

- efectul măsurilor preventive luate sau care urmează să fie luate;
- concluziile care rezultă în urma supravegherii stării de sănătate a lucrătorilor.

Măsurile prin care angajatorul elimină sau reduce la minimum riscurile datorate agenților chimici periculoși, potrivit evaluării de risc, menționate de hotărâre, sunt:

1. proiectarea și organizarea sistemelor de lucru;
2. dotarea cu echipament corespunzător pentru lucrul cu agenți chimici, elaborarea și implementarea procedurilor de întreținere, care să asigure securitatea și sănătatea lucrătorilor în procesul de muncă;
3. reducerea la minimum a numărului de lucrători expuși sau care pot fi expuși;
4. reducerea la minimum a duratei și intensității de expunere;
5. măsuri corespunzătoare de igienă;
6. reducerea cantității de agenți chimici prezenți la locul de muncă minim necesar pentru tipul de activitate respectivă;
7. proceduri adecvate de lucru care includ în special reglementări tehnice privind manipularea, depozitarea și transportul în condiții de siguranță la locul de muncă al agenților chimici periculoși și ale deșeurilor care conțin asemenea agenți chimici.

De asemenea, sunt stabilite **măsurile specifice de protecție și prevenire** după cum urmează:

- angajatorul recurge la substituirea unui agent chimic periculos, înlocuindu-l cu un agent sau proces chimic care în condițiile utilizării, nu este periculos sau este mai puțin periculos pentru securitate și sănătate;
- atunci când substituirea nu este posibilă, angajatorul ia în ordinea priorității următoarele măsuri:
  - a) proiectarea unor procese de muncă și control tehnic adecvate și utilizarea echipamentelor și materialelor potrivite, astfel încât să se evite sau să se reducă la minim, emiterea de agenți chimici periculoși care pot prezenta un risc pentru siguranța și sănătatea lucrătorilor la locul de muncă;
  - b) aplicarea unor măsuri de protecție colectivă la sursa riscului, cum ar fi ventilația adecvată și măsurile potrivite de organizare;
  - c) aplicarea unor măsuri de protecție individuală, inclusiv asigurarea echipamentului individual de protecție dacă expunerea nu poate fi prevenită cu alte mijloace.

Angajatorul este obligat să efectueze măsurări ale agenților chimici care pot prezenta risc pentru sănătatea lucrătorilor la locul de muncă în mod regulat și ori de câte ori se produce expunerea lucrătorilor la agenți chimici, în special cu privire la valorile limită de expunere profesională.

Atunci când o valoare limită de expunere profesională stabilită efectiv la nivel național a fost depășită, angajatorul ia măsuri imediat pentru remedierea situației prin aplicarea de măsuri de prevenire și de protecție.

Măsurile care trebuie luate pot fi măsuri tehnice sau organizatorice potrivite cu natura operațiunii inclusiv de depozitare, manipulare și separare a agenților chimici incompatibili.

Ordinea priorității măsurilor are ca scop:

- să prevină prezența la locul de muncă a concentrațiilor periculoase ale substanțelor inflamabile sau a cantităților periculoase de substanțe chimice instabile, când natura muncii permite acest lucru;
- să se evite prezența surselor de aprindere care pot da naștere unor incendii și explozii sau a condițiilor nefavorabile care pot determina ca substanțele chimice instabile ori amestecurile de substanțe să genereze efecte fizice dăunătoare și
- să diminueze efectele negative pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor în caz de incendiu sau explozie din cauza aprinderii substanțelor inflamabile, ori efectele fizice dăunătoare care decurg din prezența substanțelor chimice instabile sau a amestecurilor de substanțe.

Angajatorul stabilește măsuri sau planuri de acțiune care pot fi aplicate atunci când se produce un eveniment. Aceste planuri trebuie să includă exerciții la intervale regulate pentru care se asigură mijloacele adecvate de prim ajutor.

Atunci când un eveniment se produce, angajatorul ia imediat măsuri pentru reducerea efectelor evenimentului și pentru informarea lucrătorilor interesați.

Pentru a readuce situația la normal angajatorul trebuie:

- să aplice măsurile de remediere a situației;
- să permită să lucreze în zona afectată numai lucrătorilor care sunt indispensabili pentru efectuarea reparației.

Lucrătorilor care lucrează în zona afectată li se asigură îmbrăcăminte de protecție potrivită, echipamente individuale de protecție și instalațiile pe care trebuie să le utilizeze până la revenirea situației la normal.

Angajatorul asigură disponibilitatea informațiilor cu privire la măsurile aplicabile în caz de urgență, care implică agenți chimici periculoși.

În ceea ce privește informarea și instruirea lucrătorilor, angajatorul trebuie să se asigure ca lucrătorii sau reprezentanții lor primesc:

- > datele referitoare la existența oricărui agent periculos la locul de muncă și informații suplimentare de câte ori au loc schimbări majore la locul de muncă;
- > informații despre agenți chimici periculoși la locul de muncă, riscurile pentru securitate și sănătate, valorile limită de expunere profesională și prevederi legale;
- > instruire și informare privind precauțiile necesare și acțiunile ce trebuie întreprinse pentru a se proteja pe ei înșiși și pe alți lucrători la locul de muncă;
- > acces la orice fișă tehnică de securitate.

În art. 34 al hotărârii se interzice producerea, fabricarea sau utilizarea la locul de muncă a agenților chimici prevăzuți în Anexa 3 a hotărârii, în condițiile prevăzute în anexa pentru a preveni expunerea lucrătorilor la riscurile pentru sănătate pe care le pot prezenta anumiți agenți chimici sau anumite activități care implică agenți chimici.

Sunt permise excepțiile următoare:

- pentru scopul exclusiv al cercetării științifice și testării;
- pentru activitățile prin care se elimina agenții chimici care sunt prezenți sub forma de produse secundare sau deșeuri;
- pentru producerea agenților chimici pentru a fi folosiți ca produse intermediare în condiții specificate de hotărâre. Obținerea derogării obligă angajatorul să prezinte la MMFES următoarele date: motivul pentru care solicită derogarea;
- cantitățile de agent chimic ce va fi folosită anual; activitățile și/sau reacțiile sau procesele implicate;

- numărul lucrătorilor care vor fi implicați;
- măsurile prevăzute pentru protejarea securității și sănătății lucrătorilor implicați;
- măsurile tehnice și organizatorice luate pentru a preveni expunerea lucrătorilor.

Supravegherea stării de sănătate se efectuează atunci când sunt îndeplinite simultan următoarele condiții:

1. expunerea lucrătorului la agentul chimic periculos este de așa natură încât se poate stabili o legătura între o boala identificabilă sau un efect negativ al expunerii asupra sănătății;
2. există posibilitatea ca boala sau efectul să apară în condițiile specifice de la locul de muncă al lucrătorului;
3. tehnica de investigare prezintă un risc scăzut pentru lucrători.

În situația în care este stabilită o valoare limită biologică tolerabilă obligatorie, supravegherea stării de sănătate este obligatorie dacă se desfășoară o activitate cu respectivul agent chimic periculos.

Hotărârea interzice utilizarea unor agenți chimici, respectiv a carbonului bazic de plumb (ceruza), sulfatului de plumb, oxidului de plumb, cu excepția unor activități menționate.

Dosarele medicale cu privire la starea de sănătate a lucrătorilor supravegheați trebuie să conțină un rezumat al rezultatelor supravegherii stării de sănătate și al tuturor datelor reprezentative obținute prin monitorizarea expunerii persoanei respective la agentul chimic periculos. Lucrătorii au acces la dosarele lor medicale.

Atunci când în urma supravegherii medicale se releva faptul ca un lucrător suferă de o boală sau o afecțiune legată de expunerea la un agent chimic periculos la locul de muncă sau dacă o valoare biologică admisă a fost depășită, lucrătorul trebuie să fie informat despre acest lucru de medicul care îi dă informațiile și îl consiliază asupra stării sănătății sale.

Angajatorul trebuie să revadă evaluarea riscurilor și măsurile prevăzute pentru suprimarea sau reducerea acestor riscuri ținând cont de avizul medicului de medicina muncii.

Hotărârea de Guvern nr.1875/2005 privind protecția sănătății și securității lucrătorului față de riscurile datorate expunerii la azbest

Hotărârea transpune prevederile Directivei 87/477/CEE împreună cu toate modificările sale privind protecția securității și sănătății lucrătorului față de riscurile datorate expunerii la azbest. Aceasta se aplică activităților în care lucrătorii sunt expuși sau sunt susceptibili de a fi expuși la pulberea degajată din azbest sau din materiale cu conținut de azbest.

Azbestul definește următorii silicați fibroși: actinolit, grunerit (amosit), antofilit, crizotil, crocidolit.

Angajatori sunt obligați de a lua măsuri pentru ca nici un lucrător să nu fie expus la o concentrație de azbest în suspensie în aer mai mare de 0,1 fibre/cmc, măsurată în raport cu o medie ponderată în timp pe o perioadă de 8 ore.

Hotărârea interzice activitățile care expun lucrătorii la fibre de azbest, în timpul:

- a) extracției azbestului;
- b) fabricării și prelucrării produselor din azbest;

- c) fabricării și prelucrării produselor cu conținut de azbest adăugat deliberat ;*
- d) prelucrarea azbestului și activitățile care implică utilizarea unor materiale izolante sau fonoizolante de joasă densitate cu conținut de azbest.*

Angajatorul este obligat să dispună efectuarea evaluării riscului de expunere la azbest pentru a determina natura expunerii și gradul de expunere.

Înainte de începerea lucrărilor, angajatorul trebuie să transmită la ITM o notificare care conține:

1. descrierea amplasamentului șantierului;
2. descrierea tipului și cantităților de azbest utilizate sau manipulate;
3. descrierea activităților și a procedurilor aplicate;
4. numărul de lucrători implicați;
5. data de începere și durata activității;
6. descrierea măsurilor luate pentru a se limita expunerea lucrătorilor la azbest;

Măsurile care trebuie luate pentru **reducerea expunerii lucrătorilor** prevăzute de hotărâre sunt:

- numărul lucrătorilor expuși sau care pot fi expuși la pulberea de azbest trebuie să fie cât mai mic posibil;
- procesele de muncă trebuie concepute încât să nu producă pulbere de azbest, sau dacă tehnic acest lucru nu este posibil, să nu se producă degajare de azbest în aer ;
- toate construcțiile și echipamentele implicate în tratarea azbestului trebuie să poată fi curățate și întreținute cu regularitate și eficacitate ;
- deșeurile trebuie colectate și îndepărtate de la locul de muncă în cel mai scurt timp posibil, în ambalaje etanșe adecvate, prevăzute cu etichete care să indice ca acestea conțin azbest.

Hotărârea stabilește obligația efectuării cu regularitate a măsurătorilor concentrației de fibre de azbest în aer la locul de muncă, condițiile în care se fac măsurătorile și metoda recomandată.

La depășirea valorii limită de conținut de fibră de azbest în aer (0,1 fibre/cmc), angajatorul trebuie să ia măsuri adecvate pentru remedierea situației, fiind interzisă continuarea lucrului în zona afectată.

Înainte de începerea lucrărilor de demolare dacă există cea mai mică îndoială privind prezența azbestului într-un material sau într-o construcție, angajatorul trebuie să respecte prevederile prezentei hotărâri.

Angajatorul trebuie să stabilească un plan de lucru înainte de începerea lucrărilor de demolare ori de îndepărtare a azbestului sau a materialelor cu conținut de azbest din clădiri, structuri, aparate, instalații și vapoare.

Planul trebuie să prevadă măsuri pentru asigurarea securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă:

- eliminarea azbestului sau a materialelor cu conținut de azbest înainte de aplicarea tehnicilor de demolare
- asigurarea, dacă este necesar, a echipamentului individual de protecție verificarea absenței riscurilor datorate expunerii la azbest la locul de muncă. Planul de lucru trebuie să cuprindă informații privind:
  - a) natura și durata probabilă a lucrărilor;
  - b) locul unde se efectuează lucrările ;
  - c) metode aplicate atunci când lucrările presupun manipularea azbestului;

d) caracteristicile echipamentelor utilizate pentru protecția și decontaminarea celor care efectuează lucrările;

e) metodele aplicate pentru protecția altor persoane prezente la locul unde se efectuează lucrările sau în apropierea acestora.

Planul de lucru se transmite la ITM la solicitarea acestuia, înainte de începerea lucrărilor. Angajatorii au obligația să asigure o instruire adecvată pentru toți lucrătorii care sunt sau pot fi expuși la pulberi care conțin azbest.

Instruirea trebuie să conțină:

- proprietățile azbestului și efectele lui asupra sănătății, inclusiv efectul sinergie al fumatului; tipurile de produse și materiale care pot conține azbest;
- operațiile care pot conduce la expunerea la azbest și importanța controalelor preventive pentru reducerea la minim a expunerii;
- practicile profesionale sigure, controalele și echipamentele de protecție;
- rolul adecvat, alegerea, selectarea, limitările și utilizarea echipamentelor de respirație;
- procedurile de urgență;
- procedurile de decontaminare;
- eliminarea deșeurilor;
- cerințele privind supravegherea medicală.

Hotărârea prevede măsuri referitoare la locurile de muncă unde se desfășoară activitățile, respectiv determinarea și marcarea acestora precum și la măsuri de protecție și la îmbrăcămintea de lucru.

Angajatorul este obligat să asigure informarea lucrătorilor și a reprezentanților acestora cu informații referitoare la:

- > riscurile pentru sănătate datorate expunerii la pulberea provenită din azbest;
- > existența valorilor limită de expunere reglementate și necesitatea supravegherii atmosferei;
- > măsurile de igienă, inclusiv interzicerea fumatului;
- > măsurile securității și sănătății în muncă preventive pentru purtarea echipamentului individual de protecție;
- > măsurile preventive speciale destinate minimizării expunerii la azbest.

Lucrătorii și reprezentanții lor trebuie să aibă acces la rezultatele determinărilor conținutului de azbest și cel puțin o dată la fiecare 3 ani pe perioada când are loc expunerea au dreptul la examenul medical.